

Metro Sabadell: conquerir l'esdevenidor

ANTONI GARRELL I GUIU

El passat divendres dia 1 d'octubre, al migdia, l'enorme capçal de tall de 6,75 metres de diàmetre de la tuneladora S-510 Sabadell va començar a girar. S'iniciava la perforació dels 2,9 km de túnel que amb 5 estacions ajudarà a canviar la ciutat, posant les bases de la mobilitat de les properes dècades.

De tornada cap a l'ESDi, mentre un lleuger i quasi imperceptible núvol de pols, procedent del pou d'atac del Parc del Nord, evidenciava que el camí cap a Sabadell-Estació s'havia iniciat, vaig tenir la percepció que estava observant un moment històric en un context ple de dificultats, que tot sovint impedeixen vertebrar un futur. Un futur que exigeix de cadascun de nosaltres esforç, coneixements, enginy i voluntats de canviar per fer més i millor amb menys, i a la vegada, que les Administracions configuren un escenari lliure de traves burocràtiques, de legislacions frenadores, amb mecanismes per facilitar que els recursos financers s'apliquin a les empreses, tot castigant les conductes especulatives, amb infraestructures per canalitzar l'avenç científic cap al teixit productiu. Aquesta sensació i el record de les exigències de l'esdevenidor varen omplir-me d'esperança, ja que ningú pot negar que a Sabadell s'estan posant les palanques per sortir enfortits de la crisi i guanyar la batalla de la competitivitat.

Guanyar-la o no dependrà de molts factors, però un d'ells rau en ser conscients de les nostres fortaleses i no caure en el pessimisme que poden ocasionar fets com, per exemple, les 11

Tuneladora

DS

“El Vallès té tots els ingredients per escriure novament la història del desenvolupament de Catalunya”

empreses multinacionals d'electrònica que han tancat les seves plantes al Vallès en la darrera dècada, i que, actualment, mirem amb preocupació els plans relatius a la planta de Sharp i les alternatives que s'analitzen pel març del 2011. No podem oblidar que eren bàsicament plantes de muntatge amb centres de decisió llunyans, i que les cadenes de producció migren periòdicament a indrets amb menys costos o altres avantatges. Sols les empreses o instal·lacions que es transformen o que centren la seva activitats en el desenvolupament

lupament i l'aplicació del coneixement es mantenen, creixen i desenvolupen; H.P. a Sant Cugat n'és un bon exemple.

Si el futur està arrelat en les fortaleses, hi ho està, des de Sabadell, con un node fonamental del Vallès, hauríem de mirar-lo amb optimisme, aquell optimisme que permet canalitzar forces, capacitats i il·lusions, ja que disposem de d'una base i tradició industrial, d'un con-

joint d'universitats i centres de recerca, de persones preparades i compromeses, de nous espais per desenvolupar l'activitat productiva, d'empreses de serveis avançats, d'excel·lents instal·lacions culturals, lúdiques i esportives, d'un envejable, sistema de salut, i d'unes infraestructures de mobilitat que, si bé encara són insuficients, aporten una connectivitat interna i externa que no es pot menystenir.

Tenim les fortaleses, cal que les tracem con un tot integral i no com elements isolats. Caldria assumir que per disposar d'un procés de generació de valor, menys subjecte a conjuntures i menys sensible a la multicompetència global, és requerit, com ja indicarem al Cercle per al Coneixement al 2006, “conformar una regió on s'assoleixi la complicitat i l'equilibri entre la iniciativa pública i privada, entre el món científic i l'empresa, i on es facilitin les iniciatives emergents. Una regió on s'orienti la recerca, o almenys una part important de la mateixa, cap als requeriments del

mercat, a la vegada que es completi una àmplia disponibilitat d'infraestructures. Uns aspectes pels quals cal determinació, constància i a la vegada coratge perquè els centres de recerca e innovació existents al Vallès, o almenys una gran part d'ells, projectin conjuntament la seva activitat, comparteixin processos d'avaluació continuats per garantir l'excel·lència, disposin i comparteixin entre ells les infraestructures òptimes, es gestionin les seves actuacions amb criteris econòmics i orientats a assolir resultats, es potencii que els nous coneixements s'incorporin als productes i processos productius de les empreses i indústries, es faciliti l'estreta relació entre la tasca de recerca i les activitats docents, es fomenti la configuració d'equips heterogenis, plurals i internacionals per afrontar nous reptes”. El Vallès té tots els ingredients per escriure novament la història del desenvolupament de Catalunya.

Quan el metro de Sabadell entri en funcionament permetrà un millor ús dels espais urbans, al facilitar la disminució del transit de superfície, millorant conseqüentment la fluïdesa dels desplaçaments i reduint les emissions de CO2. Sens lloc a dubte, una nova eina integradora que la iniciativa pública posa al servei de tots. Cal reconèixer-ho i felicitar-nos, però a la vegada aprofitar aquesta nova peça del puzzle que ens pot permetre vertebrar un futur prometedor. Fugir del pessimisme, aplicar enginy i cooperar per competir en són les claus, uns adjectius que han definit de sempre als vallesans en general i els sabadellencs en particular ■